

Што казалі прадстаўнікі комсамолу на X-ым партз'ездзе?

ПРАМОВА ТАВАРЫША БАРАНЬНІКАВА.

Пад партыйным кіраўніцтвам.

Таварышы, я буду гаварыць аб Комсамоле, пры чым сьпяраша рэблю заяву аб недахолах у працы Комсамолу. Іх вельмі многа, іх мы ведаем. Я стаўлю мэту вылічыць як комсамол справіўся з разьвязаньнем аснаўных задач, якія былі паставлены перад комсамолам 14-м зьездам партыі.

Комсамол гэты год працаваў пад уэрсыям партыйным кіраўніцтвам

пры складаных абставінах унутрыпартыйна — выступленьні опозыцыі, і ішоў усёй сваёю масою за партыйяй.

Гэта зьявішча мы расцэньваем як адзнаку ідэйнага росту Комсамолу, росту здаровай і палітычнай сьвядомасьці ў яго шэрагах. Далейшая задача ясна, гэты становішча трэба ўзмацніць вывучэньнем 15-й партконференцыі.

„Крызыс росту“.

14-ты партыйны зьезд, як асноўнае ў становішчы Комсамолу адзначыў „Крызыс росту“. „Крызыс росту“, вызначаўся ў тым, што паміж зьместам работы Комсамолу, формамі і метадамі і пярэж запатрабаваньнямі і вымаганьнямі, якія прад'явіла рабоча-сялянская моладзь да Комсамолу была вядомая супярэчнасьць. У выніку гэтага наглядзілі хворыя зьявішчы: выхад з Комсамолу, рост п'янства і хуліганства ў сябе. Не вясное гэтага зьезда паставіў задачу ажыццяўленьня усёй саюзнай работы; у вастановах вьезду гэтае ажыццяўленьне разглядалася, як зьявіна ў агульным шэрагу росту актывна-рэвалюцыйнай сіла у аднаведна багучы „жэргод“.

ром у вытворчых процесах, а комсамол-сялянін у вёсцы хацеў чацешчы сваю гаспадарку.

Тав. БАРАНЬНІКАЎ

Удзел у гаспадарчым будаўніцтве для нас было ўсё і ўся.

Разьвязаньне „крызысу росту“ — гэта было перад намі галоўнай асноўнай задачай у нашай працы. Шляхі да разьвязаньня гэтага пытаньня заключаліся ў тым, што усю выхавальную работу трэба было зьвязаць з сэрвава гаспадарчага будаўніцтва, а гэта ў сваю чаргу зьвязаць з ростам матэрыяльных запатрабаваньняў рабочай моладзі.

Прычым гэта прыходзілася разьвязваць у тых абставінах, калі рабочы хваем хацеў адчуваць сябе гаспадарам

Мацнее вытворчае дысцыпліна

У гарадох у вытворчых ячэйках мы зараз імаем многа фактаў аб росьце вытворчай дысцыпліны сярод рабочай моладзі, аб зьяўленьні прагулаў. Імаюцца факты вядзэрнага прывуленьня ініцыятывы з боку рабочай моладзі, у выніку чаго прадпрыемства, эканоміям дзесяткі тысяч рублёў.

Гэтыя факты маюцца ў Менску, Віцебску, Оршы і Барысьве. І мы, як вынік удзелу Комсамолу ў будаўніцтве прамысловых пад'ёмных адзінаў — узрасла адпаведнасьць, ў рабочай моладзі, ва становішчы сваіх прадпрыемстваў.

Культурныя пачынаньні у вёсцы.

У вёсцы, бурны наплыв культурных пачынаньняў, якія вядуць да падпашаньня сельскай гаспадаркі, да новых спосабаў яго вядзеньня. Я-б мог вам пачытаць сотні фактаў праўдзеньня паказанай ініцыятывы моладзі. Такое зараз агульнае становішча ў комсамоле і мы гэта расцэньваем, як вялікі, плюс нашай працы. Усе факты падцьверджаюць тое, што мы задачу ўдзелу ў гаспадарчым будаўніцтве, як стрыжнёвую задачу Комсамолу разьвязваем правільна.

Унутрысаюзнай дэмократыі. Ва ўнутрысаюзным кіраўніцтве стачоўна менш казёншынны, менш шаблёны. Палаяшвееца матэрыяльнае становішча рабочай моладзі, узрастаюць яе мядры вытворчасці.

Вось усё асноўнае з чаго можна зрабіць вывад: Ці вышлі мы з „крызысу росту“ ці не. Мы вывад зробім такі: што з „крызысу росту“ яшчэ ня вышлі, але выходзім. І найбольш поўным паказчыкам, што з „крызысу росту“ мы ня вышлі можа быць тое, што як бы Комсамол, як бы рабочая моладзь, сялянская моладзь ня імкнулася актывна ўдзельнічаць у гаспадарчым будаўніцтве, аднак, яшчэ няма таго, каб найбольш поўна палязвала ўязку асабістых і групавых інтарэсаў з інтарэсамі цэлай класы ў штодзённай практычнай рабоце. Інакш гаворачы, у комсамольцаў, у рабочых і сялянскіх хвапцоў няма яшчэ дасканальнай сьвядомасьці, як будаваць социалізм, хоць яны ў гэты будаўніцтва, бязумоўна, вераць.

Узрост грамадзна — палітычнай актывнасьці.

Мы далей будзем працаваць у ўмовах рэстучай грамадзкасьці, палітычнай актывнасьці рабоча-сялянскай моладзі.

Факты, якія пацьверджаюць рост агульна-палітычнай актывнасьці закшчачоўна ў тым-жа росьце гаспадаркі, у росьце актывнасьці рабочай класы, у росьце ўдзелу Комсамолу ў гаспадарчым будаўніцтве і г. д. Вось гэтыя становішча, у якім нам прызвешца працаваць у мовах растучай актывнасьці ў рабоча-сялянскай моладзі, некаторай частцы комсамоль-

скага актыву, трэба навучыць, як належыць, сур'езна. У нас ёсьць асобныя адзінкі, якія выказваюцца за „прытупленьне“ росту грамадзка-палітычнай актывнасьці рабоча-сялянскай моладзі. Яны вынік гэты судуюць не з таго, ці расьце гаспадарка краіны, ці расьце актывнасьць рабочай класы, удзел Комсамолу ў асноўнай справе, ў удзеле ў гаспадарчым будаўніцтве, адзельнаю паказку, па траскатні, як моладзь адносіцца да дэманстрацыі, да палітычных дакладу і г. д.

Увага — пытаньню аб кваліфікацыі.

Становішча рабочай моладзі, бязумоўна, палязшвееца, кадры яе ў вытворчым будаўніцтве, кое што зьроблена ў навучаньні, у дачы ёй кваліфікацыі і ў адраўдзельнай рабоце.

Аднак, у асноўным пытаньні, у тым, каб даць кваліфікацыю рабочай моладзі, абстаць сэрвава на так дэбра.

Тяжкі фактаў многа. У яго буні патрылад, і отуліны сфэрты. Мы, кшчэткава запалюліца аб становішчы у школах фізічна-палітычнай адукацыі Галоўнараффарму і працуюць ВСНГ вывадзіць з нас гэтыя пытаньні і вясое, апрачым Галоўнараффарму на паважжыві бора ЦК Комсамолу інтэдуваць: «Ці вельнае мы школах ФЗУ, гэта тэма, які ама і абраўдывацца да тым шчыры праца няга выхаваньня рабочай моладзі». Гэты-ж тэма падтрымаць, ва-з вельнае жыв-

ля бачыць і такты рач зьмучыць пасля таго, як ісеўтыць дзесяткі пастаноў партыі, што гэта на толькі прыблжшвееца, а школах ФЗУ ёсьць апрачым выразам тым школах працоўнага выхаваньня і адукацыі рабочай моладзі. А хата-ж паставоўка пытаньня вызначала ўсе практычныя адпаведнасьці з боку Галоўнараффарму. Прадстаўнік ВСНГ патаў яшчэ у горава становішча. Прадстаўнік таго аргану, ды ак быццам бы павінен быць усё востры аб становішчы выхаваньня рабочай моладзі гаварыць: сьмі, узвона кшчэць, да чаго, што асаву прадстаўнік Галоўнараффарму нічога ня мавэ. Гэта вельнае, што кшчэць-профавола та нічога ня в д а вядзэрнае ВСНГ. І КОМ навокат гэтага пытаньня кшчэць у працуюць вельнае доўгата час, да чых год, покуль не дэбраўна да таг. Кшчэць, а якім у працуюць ані-жабудзь 20 хвіліна рываньня шэрчэ здаровых пытаньняў з адукацыі рабочай моладзі.

Ахосічым асобных гаспадарнікам да школах ФЗУ і імаем форму мавэць млатці падвешчываць амышаньня. Велач такіх гаспадарнікам, якія маюць адзінаў з школах ФЗУ, якія гавораць: «Зачэць дзі грошы, не захачу ня даць». У агульным такія таварышы вы вавашчываць росу «Шэдрочоўнага пацудура» гэта вельнае створана дзі таго, каб стварыць. Пом гэтым не дэбраўна, ці моцна-чымы зрабіць, тое ці друго, ці я магуць і чапу ня мавэць.

У выніку такога становішча мы прыйшлі да заключэньня аб неабходнасьці паставіць пытаньне далкам аб становішчы рабочай моладзі на бюро ЦК партыі.

Аб школах сялянскай моладзі.

Адна заувага аб адукацыі сялянскай моладзі. Мы ў Комсамоле імсьцім адной з мавэных фэрм адукацыі сялянскай моладзі, гэта школах сялянскай моладзі. І тут бачыце, таксама некаторы казус, які Комсамол на працую ўсяго часу нэрвуе: ёсьць паставоўка 14-га партз'езду, ёсьць паставоўка ранейшых зьездаў партыі, паставоўка партыйным аргану ў Беларусі, самія адпавяральныя таварышы Беларусі выказваюцца за школах сялянскай моладзі, хвапцываць Комсамол за стварэньне гэтых школ а бачыце Наркамасьветы да гэтага часу ня можа скласці сьвае думкі аб гэтых школах. І у выніку такая гісторыя: Сьвэрком уключае у бюджэт, бязумоўна, ен дзе магчымасьць існавань гэтым школам, а Наркамасьветы „юрыдычна“ ня прызнае гэтыя формы адукацыі. Атрымаўшвееца вельнае змаганьне, а ў нас гэтых школ 171.

Узмацненьне пролетарскага кіраўніцтва.

І цяпер у заключэньні адну хвілінку па пытаньню аб пролетарскім кіраўніцтве. Я тут скажу вельмі каратка. Мы пролетарскае кіраўніцтва за гэты перыяд ня толькі захавалі, але і ўзмацнілі.

Ді-кашчэткава гэтаму — узростаюць прывульчывае кіраўніцтва — гэта ўзростна-партыйнага лідэра у Комсамоле і ўзрост рабочага актыву (топ і гаворчыч загаворыма ва вяртні, што Комсамол Беларусі і ўвола актывна і ініцыятыўна і становішчы пролетарскага лідэра у Саюзе. При вэлічарным пэпору сьлічковай моладзі, мы загаворыч толькі адні пролетар работчы. Мы вавашчываць вэлічарна вэлічарнай палітычнай вэлічарнай моладзі і гэта вельнае павышшывае і ініцыятыўна ўрош, культурнага выхаваньня і дабрыня такога становішча, каб была поўнае сьвядомасьць аб сваёй кіраўнічай ролі у Комсамоле.

Дэ паставоўка гэтага пытаньня на штырэйшым асноўным прычым: асаба праблема рабочай моладзі ў Беларусі; вавашчывае а яго дэбра-буржэазыі і отага; рост Комсамолу за лік сьвэрнага моладзі і г. д. У нас у Беларэі некаторыя таварышы яшчэ гэта ўспрымаюць, масовым партарганізацыям трэба будэ гэта зауважыць.

У задачы пролетарскага кіраўніцтва ў Саюзе думаем цалкам і поўнасьцю прызвужыць кіраваньня становішчам, якое было выказана тав. Бухарынам на 14 м партыйным зьезде, што трэба ня толькі захавачь пролетарскае кіраўніцтва, але, як бы там ня было, трэба ўзмацніць яго ў цяперашні час. Гэта задача ўзмацненьня пролетарскага кіраўніцтва яшчэ стаць і будэ а стаць перад намі ў працую вялікага ліку гадоў. Бязумоўна, тут трэба вэлічарна ўвагу і асабаўна ўвагу на гэтыя пытаньне.

У заключэньні павінен скараць, што мы у комсамоле патрабуем ня столькі ўстанавленьня новых палітычных проблем, а больш патрабуем палязшвееца і дасканальнага правядзеньня рашэньняў партыі, якія маюцца аб Комсамоле.

Гомельская гарадзкая.

Комсамольскія арганізацыі Гомельскай і Рэчыцкай акруг знаёмляць комсамольцаў Беларусі са становішчам іхняй працы. Сёньня дае справяздачу — Гомельская гарадзкая.

Некалькі слоў аб складзе арганізацыі. На 1-е студзеня 1927 году арганізацыя налічвала 1623 сябры і 180 кандыдатаў.

бары закончыліся, мы мелі сяброў і кандыдатаў аўкомаў раней 11, а цяпер 26 чал.

Па сацыяльнаму складу: прамысловых рабочых 1203 чал., саматужна-прамысловых 124 чал., батракоў 4 чал., сялян 134 чал., служачых і інш. 156 чал.

Вучнёўства і кваліфікацыя.

Калі падзяліць арганізацыю па якасьці сяброў: рабочых будэ 1327 чал. з агульнага ліку 1623, што раўняецца 81,7 проц. Усяго ў арганізацыі 38 ячэек, з іх: вытворчых 22 ячэйкі, савецкіх 8, школьных 4 школьных профасьветных 4.

Гэта два элемэнты, якія пераплятаюцца паміж сабою. У горадзе 2 профшколы: металістаў і дрэвапрацоўчакіх, ФЗУ друкароў, бригады вучнёўства на заводах „Пролетары“ „Двигатель“ „Полесдрук“ і іншых вдувальнае вучнёўства. Курс у профшколах скарачаны на 1 год. Стыпендыі павялічаны да 14 руб. на кожнага. Усяго ў асобных школах 200 чалавек, з іх 160 комсамольцаў. Бригады на рамонтным заводзе працуюць без асобнай праграмы, бо гэты залежыць ад заказу вельмі часта непрадбачаных. При заводзе „Пролетары“ у гэтым годзе па нашай ініцыятыве і пры поўнай дапамозе адвадзкага ўправленьня, арганізаваны профжурсы, якія складаюцца з 99 чалавек. Курсы добра забасць перацаны педручыікамі і настаўнікамі персаніялам. Мы прыводзім перыодычна праверку кваліфікацыі ў трох прадпрыемствах, камісія з удзелам майстра цэху па вызначаных выправавай анкеце, падходзячы індывідуальна да кожнага прадпрыемства. Вынікі працы гэтых камісіяў влікія на гэты вопыт парамылі перанесць ў другія прадпрыемства не спыняючыся на гэтым пытаньні.

Працант партыядра раўняецца 17, прычым па асобным вытворчым ячэйкам дэходзіць да 25 процантаў. Трэба адзначыць што ў школьных ячэйках няма аусім партыядра. У профшкольных і савецкіх вельмі малы процант. Агульнае становішча партыіраўніцтва ўжо адзначана сакратаром нашай акруговай арганізацыі на старонках „Чырвонай Зьмены“. Рознакальцеўнасьць арганізацыі супярэчыць кіраўніцтву камітэту, і яно прыстасоўваецца алошнім па групавому прыняццю. Нядаўна мы на нарадзе боро савецкіх ячэек далі ўстаноўку ў іх рабоце. Прапрыцаўваем пытаньне аб школьных савецкаў-скай ячэйках, да гэтага часу гэтыя ячэйкі яшчэ ня выявілі поўнасьцю свой кономольскі-палітычны твар. Праўда, яны мавадця, ім ня больш году. Лепш абстаць справа ў профасьветных ячэйках, якія на справе кіруюць жыцьцём і працою, як у профшколе, так і ў тэхнікумах.

Зарплата.

Пашы вытворчыя ячэйкі.

Абхват рабочай моладзі ў сярэднім дасягае 75 процантаў усёй арганізацыі.

У сярэднім зарплата моладзі раўняецца 50 руб. Ёсьць вялікая розніца па тылах прадпрыемстваў, і прыклад, на заводзе „Пролетары“ 50 руб., „Дзвігачель“ — 55 руб., шчачынная фабрыка — 57-60 руб., завод — 60-65 руб., друкарня — 39 і інш. Зьявіньне зарплаты Палесдруку тлумачыцца надлічам вялікага кольтыву моладзі ў пераплэтным і кавэртным цэхам. Затім у гэтых цехах меншая зарплата, як у хлапцоў фабрыка і машынага цэху. Гора справа абстаць з прадпрыемствам працоўнымі калектывамі. У сярэднім там хлапцы атрымваюць 25-27 руб. Была спроба ўстанавіць на гэтых прадпрыемствах асобны від аплаты падрусткаў і моладзі, куды нізкі параўнаўча з зарплатай дарослых. Такого тыпу [прадпрыемстваў у інога, напрыклад, фабрыка, дзе зарплата цыккі — 150-160 чалавек, каробачная фабрыка — 200 чалавек, якіх большасьць рабочых — моладзь Комсамольскай арганізацыі запротэставала і гэта пытаньне было аднаена.

На мінулай 7-й райконфэрэнцыі (3 месяцы таму назад), мы выявілі, што вага нашых ячэек у вытворчых ці недастаткова, ня глядзячы на даволі вялікую колькасць сьвядомы паміж моладзьдзю і комсамольцамі часткова і дароглым рабочым — прыкладу — рамонтна машынным заводзе „Пролетары“ — 162 маладых рабочых, 120 комсамольцаў адносна да 380 дарослых рабочых, таксама ў „Палесдруку“ і інш. Чым тлумачыцца ігнараваньне нашых ячэек з боку фабрычна-заволакіх аргану і слабаю працою, слабым удзелам ячэк у профасьветна-заводскім жыцьці.

Перавыбары фабзакмаў якія ня даўна адбыліся даводзяць, што ёсьць вялікі пералом у гэтым пытаньні. У 8-м прадпрыемствах, дзе перавы-

шудьман.

На Рэчыцкай конфэрэнцыі.

(Уражаньні).

Новая арганізацыя ўліваецца ў склад Беларускай комсамолі. Цікава было бачыць у такі час на конфэрэнцыі, паслухаць, паглядзець.

каб ЦК зараз больш увагі вэвярць кіраўніцтву Рэчыцкай арганізацыі як новай

Вось папярэдні пленум быўшага ўжо Укомолу з актывам. Да пачатку жывыя гурткі аб самім маманце, агульная цікавасьць да кожнага слова аб Беларускай арганізацыі, Беларускай сьвеме, якія тут ведалі і раней. А потым праца пленума, аб складзе будучага акругамолу.

Багата гавораць па дакладу работа бюро Укомолу.

У канцы конфэрэнцыі некалі слоў аб выніках і зьдзячых арганізацыі. І уся конфэрэнцыя крычыць: Па беларуску, па беларуску каж — І слушаюць каля поўнавазы павому на Беларускай мове. Усё зрамілі, толькі некаторыя словы пасля конфэрэнцыі пытаюць: гэта слова па руску будэ? Мову зумеў і рабочая моладзь, бо яна большасьць вышла з суседніх вёс.

Трэба абавязкова каб у складзе бюро АК быў хоць адзін таварыш які-б меў вопыт работы Беларускай арганізацыі, вопыт у аправадзены нацполіткі.

А пасля конфэрэнцыі ішоў ніколі таньні, выказваньне думак, шмаўна, усё аб жыцьці Беларускай арганізацыі, аб рабоце, аб сваёй арганізацыі.

Актыв ведае, дый уся арганізацыя што пытаньнямі нацполіткі прызвешца займацца, што тут патрэбна будэ багаты вопыт другіх акруг арганізацыі.

— Чога там гаварыць, рабочы добра пойде, ми і да гэтага стутыць зьвязаны з раёнамі Беларускай арганізацыі.

Вечарам у рабочым клубе пачалася конфэрэнцыя. Поўна моладзі. Настрой бадзёры, чакаючы.

Сяляне любяць беларускую мову, добра падыць, просяць чытаць, астанцы школах кажуць: усё роўна на яе пачуць мову, абы мае дзеці вучыліся.

Слова ад губоўна мае...

— Раней нібы дурыны нейкія быў, а як увалі Беларускаю мову, стала сямей блізкай, неадрыма часткай Беларускай комсамолі.

Далей-прывітаньне ад суседняй, Мэзьскай арганізацыі. І адразу крыкі.

— Каб давесці, што лепш вучыцца дзяцей на Беларускай мове кажыць: — Раней нібы дурыны нейкія быў, а як увалі Беларускаю мову, стала сямей блізкай, неадрыма часткай Беларускай комсамолі.

— Па Беларуска кужы па Беларуска! — крычыць уся зала, а потым уважліва слухае словы прывітаньня. Калі перапілі да дакладу ЦК, зады аноў дзясаткамі галасоў крычада.

— На Беларускай мове рабі, разумеём!

Пасля дакладу — спрэчка няма пакуль, новае ўсё, затое абяцаюць гаворыць у далейшым, калі добра будэ вэдыць працу ЦК.

Але двое выступілоць. Гавораць аб тым, што як можна больш вопыту трэба ўзяць ад Беларускай арганізацыі ў нацпартыямі, што трэба

Пэзна вечарам скончыла рабрырод конфэрэнцыя. Настрой дэлегату, вавашчыва работа конфэрэнцыі, — усё казала ўсё, што Рэчыцкая арганізацыя сьвядома, стала сямей блізкай, неадрыма часткай Беларускай комсамолі.

Працоўная моладзь, рыхтуйся да Ленінскіх дзён!

Ленінскія дні Комсамол Беларусі правярыць наколькі ён выканаў наказы Ільліча, на колькі комсамольскія арганізацыі прасунулі Ленінізм у жыццё.— У гэтыя-ж дні працоўная моладзь яшчэ шчыльней згуртуецца пад сьцягам Комсамолу і дасьць яшчэ больш рашучы адпор спробам парушыць адзінства сярод Ленінцаў!

Заветы Уладзімера Ільліча.

(3 правовы тав. Сталіна на траурным пасяджэньні 2-га Усесаюзнага зьезду саветаў).

Няма нічога вышэй, чым быць членам партыі, заснавальцам якой быў т. Ленін. 25 год узмацніў ён партыю.

— Савецкая ўлада пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі паказала, што панаваньне парабачыцель і эксплуатацыйнага класа немагчыма. Маючы дэржэву працы тут, на іх зямлі. Пад кіраўніцтвам тав. Леніна ўспрыняю на зямлі была створана дыктатура працы.

Першую задачу пакінуў нам тав. Ленін, гэта—захоўваць саюз рабочых і сялян.

— Ад саюзу рабочых і сялян мы перайшлі вярз да настаўніцкага супрацоўніцтва, да ўзямнага задавальненьня, да смьхы. Ніхто не праводзіў гэту задачу так настойліва, як тав. Ленін. Мы з гонарам будзем працяваць выкананьне гэтай задачы.

— Трэцюю задачу даручыў нам тав. Ленін, гэта—узмацніць нашу Чырвоную армію. Паклінемся-ж узмацніць нашу Чырвоную армію.

У чым моц нашай краіны? Ня толькі ў тым, што наша краіна трымаецца на саюзе рабочых і сялян, што яна аліцтвае саюз вольных нацыянальнасьцяў, што яе абараняе магутная рука Чырвонай арміі і Чырвонага флёту. Моц нашай краіны, яе магутнасьць, яе непарушнасьць састаіць у тым, што яна мае найбольш стэчынавы і непарушны падтрымку ў сэрцах рабочых і сялян усю сьвету. Рабочыя і сяляне ўсю сьвету хочуць захаваць рэспубліку саветаў, як стралу, што пушчана вернай рукою тав. Леніна ў стань ворагу, як апору сваіх надзей на зьдзяўжэньне ад уціску і эксплуатацыі, як верны маяк, які паказвае ім шлях вызваленьня. Яны хочуць яе захаваць і яны не дадуць яе разбурыць панам і капіталістам. У гэтым наша моц. У гэтым моц працоўных усіх краін. У гэтым-жа слабасьць буржуазіі ўсю сьвету.

Ленін быў правадыром ня толькі расійскага пролетарыяту, але і ўсю працоўнаю сьвету зямной кулі.

Уходзячы ад нас таварыш Ленін заповядаў нам вернасьць прынцыпам Камуністычнага Інтэрнацыяналу.

Клянёмся табе, таварыш Ленін, што мы не пацкадуем сваёму жыццю для таго, каб узмацніць і пашыраць саюз працоўных усю сьвету—Камуністычны Інтэрнацыянал.

10 наказаў Ільліча Комсамолу.

1. Старайцеся стаць сапраўднымі камуністамі.
2. Не забывайцеся аб вялікіх ўчынках старэйшага пакаленьня рабочых, якое табе працерабіла шлях.
3. Працуючы—вучыся і вучачыся—працуй.
4. Кожны дзень запытайся ў сябе: што я зрабіў для таго, каб павялічыць свае веды і хоць бы крышку дапамагчы ў падняцьці сацыяльнай гаспадаркі?
5. Трэба гурбою наваліцца на няпісьменнасьць, каб пакончыць з гэтым сэрцам.
6. Комсамалец павінен увайці ў шэрагі УсеКП і Комінтэрну культурным, адукаватым, пісьменным.
7. Хавай вернасьць Рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі і Флёту не на жыццё а на сьмерць.
8. У смьхы гораду з вёскай ты зьдзяўжэньні адным з найгадоўнейшых зьвеньняў.
9. Змагайся супроць разгілзьяства, гультайства, пасьўнасьці.
10. За дысцыпліну, энэргію ударнасьць, за маладую пролетарскую ўпартасьць.

Нашы лезунгі у Ленінскія дні.

— Ленін сьцяг будучыны. Пад гэтым сьцягам прыгнечанае чалавечтва перамога сьвет уціску і беднасьці.

— У кожным подыху завода, кожным выстуку сэрца рабочага жыве—і ніколі не памрэ Ільліч.

Маладое пакаленьне пролетарыяту павіна стаць пакаленьнем Ленінцаў.

— Уся справа цяпер у тым, каб умець залучыць рэволюцыйны размах і рэволюцыйны энтузіязм з уменнем быць талковым і пісьменным тэарэтам.
У. Ленін
— Дзесяць—дваццаць год правільных узьвядзеньняў з сялянствам і перамога ў сусьветным маштабе нам забясьпечана.
У. Ленін.
— Таварышы! Хочаце стаць Ленінцамі? Зьвяжыце сваё жыццё з справай камунізму, кіруючыся рэволюцыйнай тэорыяй, цвяроза глядзіце жыццё ў вочы, ня бойцеся ўпартай працы.
Ідучы па гэтым шляху вы зможаце стаць Ленінцамі.
Н. К. Крупская.

Будучына належыць моладзі.

(3 правовы на 3-ім зьездзе РКСМ).

Тама пакаленьню, прадстаўнікам якога цяпер яля 50 гадоў, нельга разлічваць, што яны пачаць камуністычную грамаду. Да тага часу гэта пакаленьне вымра.

А тое пакаленьне, якому зараз 15 гадоў яно і пачаць камуністычную грамаду, і само будзе будаваць гэтую грамаду.

І яно павіна ведаць, што ўся задача яго жыцця, ёсьць будаўніцтва гэтай грамады.

— У старой грамадзе праца вялася асобнай сям'ёю, і ніхто не аб'яднаў яе, акрамя паню і капіталістаў, якія прыгнечалі масы народу. Мы павіны ўсюкую працу, якая-б яна ня была брудная і цяжкая, пабудаваць так, каб кожны рабочы і сялян глядзеў на сябе так: я—частка вялікай арміі вольнай працы і змагу сам пабудаваць свае жыццё без па-

моў, капіталістаў, змагу збудаваць камуністычны лад.

Трэба, каб Камуністычны Саюз Моладзі выхавуў усіх з маладых гадоў у сьвядомай і дысцыплінаванай працы.

Вось якім чынам мы можам разлічваць, што тыя задачы, якія цяпер паставлены, будуць разьвязаны.

Нам трэба разлічваць, што папрабуйцеца ня менш 10 гадоў для электрыфікацыі краіны, каб наша аб'яднэная зямелька змагла-б быць абслужана апошнімі дасягненьнямі тэхнікі!

І вось, пакаленьне, якому зараз 15 год, і якое праз 15-20 год будзе жыць у камуністычнай грамадзе, павіна ўсе запачыць свайго вучэньня ставіць так, каб кожны дзень у любой вёсцы, у любой горадзе моладзь вырашала практычна тую ці іншую задачу агульнай працы,—някая самую маленькую, някая самую простую.

Па меры таго, як гэта будзе адбывацца ў кожнай вёсцы па меры таго, як будзе разьвівацца камуністычныя спарборніцтва, па меры таго, як моладзь будзе даказваць, што яна ўмее аб'яднаць сваю працу,—па меры гэтага посьпеху камуністычнага будаўніцтва будзе вабсьпечаны.

Толькі глядзячы ня кожным крокам свайго пункту погляду посьпехаў гэтага будаўніцтва, толькі пытаючы сябе, ці ўсё мы зрабілі, каб быць аб'яднанымі і сьвядомымі працоўнымі, Камуністычны Саюз Моладзі зробіць тое, што ён павінен зрабіць для аб'яднаньня ў адну армію працы і ўзбудзіць агульнае захапленне да сябе.
Н. Ленін.

Парык.

— Па меры абстрагненьня князьявай брацьбы і па меры ўмацненьня ўплыву нашай партыі, Уладзімеру Ільлічу становілася нецярпеліва ў Гельсінгфорсе. Бліжэй да падзеяў, бліжэй да Підэру. У адзін прыгожы дзень Уладзімер Ільліч абвясціў мне, што ён хоча ехаць у Выхарг, і я павінен здабыць яму парык, фарбы для броў, пашпарт і зьнайсці кватэру ў Выхаргу.

На другі дзень раніцою мы пайшлі стараючыся ісьці па бязлюдных вуліцах, на Уладзімерскую вуліцу. Уважлі цырульнію. Цырульнік аказаўся старым перабуржцам, працаваў тут у Марынінскім тэатры і быў сьпэцыялістам свай справы. Ён апыядаў нам, як ён «амаладжваў» князёў, графаў, генэраляў і іншых арыстакратаў і арыстакратак. На пытаньне Уладзімера Ільліча, калі парык будзе гатовы, ён растлумачыў, што не раней 2-х тыдняў, з тае прычыны, што гэта вельмі крапітлівая праца: кожны волос прырываецца асобна. Вось табе і на! А Уладзімер Ільліч мертваваў праз пару дзён выехаць.

— Можна ў вас гатовыя ёсьць?—спытаў Уладзімер Ільліч.

Ён зняў мерку з галазы Уладзімера Ільліча і спытаў, якога колеру. Уладзімер Ільліч сказаў, што парык павінен быць з сядзінай, прыкладна так, каб ён быў падобны на чалавэка год 60-ці. Бедны цырульнік ледзь ня страціў прытомнасьці ад здзіўленьня.

Што вы? Вы такі яшчэ малады, дык вяс-жа больш 40 год даць нельга. Чаму-ж вы бераце такі парык, дык-жа у вас сядзіна яшчэ ня выступіла. Цырульнік стаў красамоўным узора пераконваць Уладзімера Ільліча ня браць сабе раней часу старасьці. Ня глядзячы на ўсе супярэчнасьці Уладзімера Ільліча, цырульнік доўга пераконваў сядога парыка ня браць.

— Ды вяс-жа ўсё роўна, які парык і куляю?—сказаў Уладзімер Ільліч.

— Не, я хачу, каб вы захавалі свой малады выгляд,—стаў зноў пераконваць цырульнік.

Ровію.

Ленін—наш правадыр і таварыш.

(Артыкул тав. Н. Бухарына).

Таварышы Памёр Ленін. Мы ўжо ніколі не пачнем гэтага вялізарнага гэтага чудовага галазы, з якой усё блікі праявіліся рэволюцыйна-я энергія, гэтых жывых пранікаючых уважлівых вачэй, гэтых цьвербых ударных руж, усёй гэтай магутнай літвой фігуры, якая стаяла на абрубах дзвюх эпох у разьвіцьці чалавечтва.

Нібы зруйнавалася цэнтральная станцыя пролетарскага розуму, воля пачуцьці, якія нябачнымі токамі пераліваліся па мільёнах праводу па канцы нашай планеты, дзе б'юцца сэрцы рабочых, дзе куюцца сьвечкі мажыць вялікай класі, дзе востры аброр дзеяў яго вызвадзенага мажыць.

Мілы. Незабываемы. Вялікі. Таварыш Ленін быў і застанецца вачэй адзіным, непаўтаральным. Гэтыя і гісторыя звязалі ў ім вачэй найбольшы вузел аграмаднага розуму, нечалавечай волі, уласнага мажыць, тэй рэдкай чалавечнасьці, якая можа толькі выбрацца з гэтых канцаў ірацыянальнага сьвету.

Ленін быў раней усёго правадыром, такім правадыром, якімі гісторыя дарыць чалавечта раз у соткі гадоў, імянамі якіх пасьля ічаць эпохі. Ён быў найвялікшым арганізатарам мас. Ён асіяка ішоў ён наперадзе людскога патоку, кіруючы яго рух, будуючы з бязьлічых чалавечых адзінак дысцыплінаваную армію працы ён ладзіў бойкі крушачы супрацьнікаў, цугляў стыхію, асьвятляючы прожэктарам свайго магутнага розуму простыя шляхі, а таксама цёмныя абходныя завалкі, на якіх прыходзіла зьвіць мерным крокам чорных рабочых шэрагаў з мяцежымі чырвонымі штандарамі.

Што зрабіла Леніна такім гэніяльным выразіцелем мільёнаў? Гэта, раней усёго, яго надзвычайна чуткасьць да патрэбаў мас. Нібы-то было ў Леніна ікоесьці невядомае шостае пачуцьці, якое дазваляла яму прыслухоўвацца, як расце пад зямлёй трава, як бягуць і журчаць падземныя ручайкі, якія думкі вандруюць у галавах бязьлічых працоўных і зямлі.

Вя, як ніхто іншы ўмеў слухаць.

Ён з-цярплівасьцю і уважліва слухаў сьлядзата старой арміі, селяніна далёкай акраіны, рабочага металістага.

Паводу выпадковай гутаркі з вясковай бабуй ён угадваў б'ённе пульту ў сялянства. У запісцы рабоча на мітынг, ён, мудрац нашай партыі, бачыў і адчуваў, якімі шляхамі бягуць думкі рабочай класі.

З кожнага чалавэка ён чысьціць, толькі яму вядомым спосабам, нібы ўцягваў тысячы нітачак, увесь клуб соцыяльных сувязяў, замыслаў і сплячэньнем, вузлаў і перадаў яго вачыма быў вобраз жыцьця мільёнаў, вобраз класавых адноснаў на ўсім неаб'ятным краі.

Ленін меў асобы дяр таварыш з людзьмі, надыходзіць к людзям настолькі блізка, настолькі інтымна, што яны ішлі да яго насустрэч з усімі сваімі сумленьнямі, патрэбамі. З кожным Ленін знаходзіў трапную гутарку. Ненавідзячы ўсімі сьлімі свайго магутнага душы праціўнікаў рабочай класі, парываючы з імі рэзка, рашуча і беспаваротна, Ленін, умеў пераконваць і цярпліва вытлумачыць сумленьні «сваіх», людзей змагаючыхся працы.

Дзея гэтага Ленін карыстаўся такім выключным посьпехам. Ён ачароўваў людзей, і яны ішлі да яго ня як к начальніку, хача-б пролетарскай

арміі, але як да лепшага друга і таварыша, вярнеўшага, мудраўшага і практычнайшага нарадчыка.

Ён аб'яднаў вакол сябе людзей такімі элемэнтам, які размыць ня мела мажыць нікака сьлё. Бадай ці можна зьнайсці ў гісторыі такога другога правадыра, які быў бы так любімы сваімі бліжэйшымі саратнікамі.

Ува ўсіх іх было к Леніну нейкае асаблівае пачуцьці. Яны яго любілі. Ня проста цанілі яго магутныя слаўны апарат і яго жалезную руку. Не! Ён прыязваў людзей пучкамі інтымных нітачак, ён быў свой, блізка, родны. Ён быў у поўным сэнсе таварыш, вялікаму слову якога належыць будучына.

Такімі будуць камі небудзь адносіны паміж усімі людзьмі...

Гэта найвялікшая, прастата была ў Леніна асноўнай рысай яго політыкі. Гэта не прастата няўмунных людзей, гэта прастата гэнія. Ён знаходзіў простыя словы, простыя лэзунгі, простыя рашэньні самых складаных аздач. Нічога ня было такім чужым Леніну, як «выкрунтась», поза і мудраваньне. Ён ненавідзеў усё гэта; вясмеваў гэту прыклятую спадчыну старога, якая яшчэ в'юць над імі. Ён ведаў чаму справы, быў страшным праціўнікам усёй пустапарожнай шумікі.

Разам з гэтым Ленін ударна вёў усю партыю, а праз яе—усіх працоўных. Ён быў диктатарам у найбольшым сэнсе гэтага слова. Увасываючы ў сябе нібы губка ўсе тоікі жыцьця, перапрацоўваючы сваёй надзвычайнай рэзюмовай лэбараторыяй спробу соткаў тысяч людзей і адначасна адважнай рукою вёў за сабою, як маючы ўладу, як аўтарытэт, як магутны правадыр.

Ён ніколі не падляжваўся к адсталасьці. Ён ніколі пасьўна не «рагістраваў» падзеяў. Ён мог ісьці супроць стромы ўсёй сьляі свайго імпульснага тэмпераменту. Такім павінен быць сапраўдны масавы правадыр.

Таварыш Ленін пайшоў ад нас на заўсёды. Пайшоў навекі.

Перанясем-жа ўсё сваё замілаваньне да яго на яго роднае дзіця—яго насьледніка—нашу партыю. Няхай яна жыве яго духам, яго розумам яго воляй, яго беззаветнай ацагай, яго адважнасьцю рабочай класі!

Усе разам будзем таксама уважліва прыслухоўвацца к масам, як гэта ўмеў рабіць Ленін—наш агульны правадыр, наш мудры настаўнік, наш мілы, наш бяспечны таварыш!

Н. Бухарына.

